

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. An, quæ fiunt contra Legem ex ignorantia vincibili, sunt peccata
imputabilia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Q.3. *An quæ fiunt contra legem ex ignorantia vincibili, sunt peccata imputabilia?*

Resp. L. Actio, vel omissio omnis contra legem posita ex ignorantia vincibili etiam non affectata, vel cum ea est peccatum imputabile etiam secundum malitiam ignoratam, etiamsi putetur bona: ac proinde qualibet ignorantia vincibilis non excusat à peccato. *Ita omnes.* Prób. 1. ex numer. 15. *Si anima nesciens peccaverit, offeret capram anniculam pro peccato suo: & deprecabitur pro ea Sacerdos, quòd inscia peccaverit coram Domino: impetrabitque ei veniam, & dimittetur illi.* Certè quæ non sunt peccata imputabilia non indigent expiatione, & venia, nec sunt simpliciter peccata coram Deo. Et ex Luc. 12. servus ignorans voluntatem Domini sui, & faciens digna plagis, *vapulabit.* Et ex Act. 3. *Fratres, scio, quia per ignorantiam fecistis, sicut & Principes vestri.* Et I. ad Cor. 2. *Si enim cognovissent, nunquam Dominum gloria Crucifixissent.* Ubi mors Christo à Judæis ex ignorantia illata esse dicitur, & tamen illis ad gravissimum peccatum imputata est, ut patet ex excidio urbis, & everfione, ac reprobatione totius gentis. Item ex Luc. 23. *Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid*

quid faciunt. Certè ubi est locus ignoscendi, ibi est peccatum imputabile. 2. Ex SS. Patribus, & speciatim Hieron. & August. qui hanc veritatem ut Fidei dogma contra est Pelagianos propugnârunt, & S. August. epist. 154. sic ait: *si quis bonum putaverit esse, quod malum est, & fecerit hoc putando, utique peccat, & ea sunt omnia peccata ignorantia, quando quisque bene fieri putat, quod male fit.* 3. Ex Can. 16. dist. 37. & cap. 2. de sortileg 4. Quia ea, quæ cum vel ex ignorantia vincibili fiunt contra præceptum, sunt sufficienter libera, ac voluntaria saltem indirectè, & in causa, nempe in voluntaria negligentia addiscendi, & sic meritò ad culpam imputantur voluntati, quæ potuit & debuit præceptum cognoscere, & servare; tunc enim nullam habet justam excusationem. Quippe culpabilis negligentia discendi, quæ cognosci debent, non potest esse justa excusatio, cum sit culpa; & qui vult causam, vult consequenter effectum qui ex ea necessario sequitur, & quem scit, vel scire potest ex ea secuturum. Imò quæ contra legem fiunt ex, vel cum ignorantia vincibili etiam non affectata, sunt moraliter, & æquivalenter voluntaria in se etiam quoad malitiam moralem in ordine ad veram quamvis non tantam imputabilitatem, quatenus qui culpabiliter ignorat, perinde se habet in æstimatione prudenti

Q 2

in

in ordine ad veram & gravem, et si non tantam imputabilitatem, ac si actu sciret.
 5. Si ignorantia vincibilis excusaret à peccato, melior esset conditio negligentis addiscere ea, quæ potest, & tenetur scire; quàm adhibentis debitam ad ea discenda diligentiam, quod est absurdum.

Observa 1. Ignorantia præcepti est vincibilis, cum venit in mentem dubitatio de illo, vel aliquid, quo possit homo excitari ad inquirendam talis præcepti cognitionem, & omisit inquirere: nam tunc debuit, & potuit illud cognoscere inquirendo.

2. Ut quis sit reus mortalis culpæ, non requiritur maxima negligentia, sed sufficit, si omittatur diligentia moralis pro rei qualitate, & gravitate necessaria. *Ita omnes teste Sanchez*: quia tunc culpa mortalis ei meritò imputatur, cum potuerit, & debuerit vitare id, quod est graviter malum.

3. Quoties ex, vel cum ignorantia vincibili actio, vel omissio mala deliberatè ponitur, toties fit novum peccatum distinctum numero à priori ignorantia, & negligentia discendi: quia tunc liberè fit denuò aliquid malum, cujus malitia imputatur voluntati ad culpam, cum illam potuerit, ac debuerit cognoscere, & vitare; & voluntas perseveret velle saltem interpretativè ignorantiam. Hinc homo
 igno-

ignorans ea, quæ necessaria sunt ad Judicis munus rectè obeundum, peccat graviter contra justitiam tunc suscipiendo tale munus; & postea toties peccat actu mortaliter, quoties fert sententiam injustam. Nam liberè fert sententiam injustam, quamvis putans esse justam, & ejus injustitiam potuit, & debuit cognoscere, & sic ea ipsi meritò imputatur. Imò cognoscit saltem confuse ex sua imperitia secuturas multas sententias injustas, & ob eam adire periculum eas ferendi, aut saltem potest, ac debet id cognoscere, & considerare, & non judicare ne se exponat periculo faciendi injuriam. Idem dic de Advocato, Medico, Superiore, Confessario, Opifice, &c.

Obj. Malitia actûs ignorata non fuit volita, cum non fuerit cognita. *R.* Fuit volita saltem indirectè in negligentia discendi, & interpretativè quatenus liberè factus est actus malus, cujus malitia potuit, & debuit cognosci, ut vitaretur, quod sufficit, ut imputetur voluntati ad culpam. Præterea malitia actûs cognoscitur saltem confuse ab ignorante. Nam hoc ipso, quòd sciat se ignorare, cognoscit multa peccata ex sua ignorantia secutura, & se exponere periculo peccandi, cum sit ineptus ad cognoscendum, quid sit illicitum, vel licitum. Idque identidem considerat, vel saltem considerare potest, ac de-

Q 3

bet.

bet. Quare non depellendo ignorantiam, vult saltem indirectè, & interpretativè omnia ista peccata confusè cognita, ut ex illa secutura.

Dices. Negligentia addiscendi non fuit positivè volita. *R.* Fuit volita saltem interpretativè, nam potuit, & debuit vitari: unde meritò imputatur voluntati, quòd illam non vitaverit adhibendo diligentiam debitam, & possibilem ad discendum ea, quæ homo scire tenetur. Ignorantia autem vincibilis est voluntaria, & culpabilis in negligentia discendi, nam propter illam negligentiam meritò imputatur voluntati.

Resp. II. Peccata ex ignorantia qualibet vincibili, vel cum ea admessa ejusdem, sunt speciei cum peccatis scienter admissis circa idem objectum. *Est commun.* Quia 1. ignorantia, & negligentia, & peccatum quod ex illa fit, adversantur eidem præcepto, & virtuti: nam quodlibet præceptum cognitionem, & diligentiam in sua materia ex suo motivo injungit. 2. Actus sumit malitiam specificam ex objecto. Ergo actus ignoranter, & actus scienter factus, si sint circa idem objectum malum: sumunt ab eo eandem malitiam specificam.

Hinc qui ex ignorantia, vel inconsideratione vincibili juris, aut facti facit contractum injustum, peccat peccato injustitiæ:

fi

si omittat sacrum præceptum, peccat contra religionem &c.

Q. 4. *Quenam ignorantia minuit, vel auget peccatum?*

Resp. I. Ignorantia vincibilis non affectata minuit malitiam peccati. *Est commun.* Prob. I ex Luc. 12. *ille servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non fecit secundum voluntatem ejus vapulabit multis: qui autem non cognovit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.* Hoc est, minus punietur. & Luc. 23. *Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* 2. Quia talis ignorantia minuit voluntarium, nam impedit, ne mens peccatum in se apprehendat, & illud in se voluntas velit: & sic facit, ut peccans minus afficiatur ad malum.

Quando tamen negligentia discendi gravis est, ignorantia nunquam eo usque minuit peccatum, ut ex mortali fiat veniale, quia non tollit sufficiens voluntarium ad mortale. Enim verò Judæi, qui ex ignorantia Christum Crucifixerunt, & Apostolos persecuti sunt; profectò peccarunt mortaliter. Hinc S. August. l. de Grat. & Liber. Arbit. c. 3. Ait: *sed & illa ignorantia, qua non est eorum, qui scire nolunt, sed eorum, qui tanquam simpliciter nesciunt, neminem sic excusat, ut sempiterno*

Q 4 igne